

AMERIŠKA DOMOVINA

Anton Kacjan 9-12-
Terminal Tower
Room 2310
Cleveland, O. 44113

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, WEDNESDAY MORNING, JULY 12, 1972

STEV. LXXIV — VOL. LXXIV

Teroristični odbor za Mednarodne zadeve

BUENOS AIRES, Arg. — Iz dokumentov, ki so prišli v zadnjih tednih v roke raznim latinsko-ameriškim policijskim oblastem, med njimi v Argentini in Urugvaju, ki sta trenutno od komunističnega terorizma najbolj ogroženi deželi, je razvidno, da so teroristična gibanja in organizacije v posameznih južnoameriških državah med seboj tesno povezane in da vzdržujejo kurirsko službo s tkim. Odborom za mednarodne zadeve, ki ga financira Kuba.

Ta odbor vzdržuje kurirske zveze med teroristi v Peruju, Ekvadorju, Argentini, Braziliji in Boliviji, redne odnose pa s komunističnimi vladami v Čilu, Severnem Vietnamu, Severni Koreji, ZSSR, Kitajski ter z levčarskimi režimi v Alžiriji in Egiptu.

Vrstni red držav, ki jih ta mednarodna komunistična teroristična organizacija hoče povabiti na kongres, je: Urugvaj, Argentina, Brazilija, Bolivija, Peru in Ekvador.

Urugvajski tupamari so v tistih stikih s podobnimi argentinjskimi terorističnimi organizacijami ter si izmenjavajo orožje, finančna sredstva in drug material. V zadnjih mesecih so si tupamari in argentinjski komunistični teroristi skušali organizirati tudi svojo lastno obveščevalno službo v Urugvaju in Argentini.

Severni Vietnam je postal popustljivejši

PARIZ, Fr. — Glavni zastopnik Severnega Vietnama pri mirovnih pogajanjih v Parizu Xuan Thuy se vrača v Pariz, kjer se bodo v četrtek zopet začela prekinjena mirovna pogajanja. Xuan Thuy je v svoji prvi izjavi sicer še vztrajal pri starih komunističnih pogojih, vendar je pri tem rabil mnogo bolj usmerjene izraze. Opazovalci polagajo precejšnjo važnost na njegovo zagotovilo, da se bo vrnil v Pariz tudi Le Duc Tho, član politbiroja v Hanoi, ki je pred zaostrovanjem vojskovanja v Vietnamu vodil tajne razgovore z ameriškim predstavnikom. Ameriški vladni krogi še vedno smatrajo, da so javni razgovori v Parizu le formalnost. Uspeli pogajanja predvsem zavisi od tega, kar bodo dosegli pri tajnih pogajanjih.

V Vietnamu se medtem nadaljujejo ostri boji na tleh in obsežni letalski napadi na komunistične vojaške položaje v Južnem in Severnem Vietnamu. Mesto Quang Tri še vedno drži Severni Vietnamci, dočim južno-vietnamski padalci počasi prodirajo v bližino mesta iz juga in jugovzhoda, marini pa iz severovzhoda. Boji za Quang Tri so tako trdi in obsežni, da bodo po bombardiranju in topniškem obstreljevanju od njega ostale le ruševine — kot Monte Casino v drugi svetovni vojski.

Komunisti še vedno vztrajajo tudi na taki ceni "osvoboditve" Južnega Vietnama.

Vremenski prerok pravi:

Večinoma sončno, toplo. Temperatura podnevi čez 80, ponoči okrog 70. 20% možnost dežja...

Novi grobovi

Gladys Simunice
V Holy Family Home, Parma, O., je po dolgi bolezni v starosti 55 let umrla Gladys Simunice, rojena Myers. Bila je žena Edwarda in je imela dva sina: Edward Jr. (že umrl) in Roberta. Imela je 5 vnukov. Sestra od Taylor, Howard, Harvey, Catherine Nosse, June Bogatay, Ethel Kublin in Charles (umrl). Starša Taylor in Catherine (roj. Weist) Myers sta tudi že umrla. Rojena je bila v Clevelandu. Obiski v Zeletovem pogrebnem zavodu na 458 East 152 St. so danes, v sredo, od 7. do 9. ure zvečer, v četrtek od 2. do 5. ure in od 7. do 9. ure zvečer. Pogreb bo v petek ob 10. uri iz Zeletovega pogrebnega zavoda.

Theresa A. Teiban

V starosti 53 let je umrla Theresa A. Teiban, roj. Marich, iz Eastlake, Ohio. Zapušča mazo Jonna. Mati Dolores Gielink, Therese Sullivan, John Jr., Ronald, stara mati 12 vnukom. Zapušča mater Mary, oče Michael je že umrl. Bila je sestra Mary Stragisher, Sophie Bambic, Ann Kovacic, Louise Forgue in Mika. Pogreb bo v petek ob 9.30 iz Zakraskovega pogrebnega zavoda, 6016 St. Clair, v cerkev sv. Vida, kjer bo ob 10. uri pogrebna sv. maša. Obiski: v sredo od 7. do 9. ure zvečer, četrtek od 2. do 5. ure in od 7. do 9. ure zvečer. Pokopana bo na pokopališču Kalvarija.

Rekordno uvažanje jekla

CLEVELAND, O. — Uvoz jekla v ZDA je dosegel doslej najvišjo raven, poroča Industry Week revija.

V prvih 5 mesecih v tem letu so skupno uvozili 5.581.605 ton jekla, samo v maju so iztovorili v ameriških pristaniščih 1.603.175 ton uvoženega jekla. Letošnji rekordni uvoz jekla je presegel samo uvoz v istem razdobju leta 1968 v času stavke in dolgi pogajanj med ameriško industrijo in jeklarskimi unijami. Revija računa, da naraščajoče uvažanje jekla znaša približno mesečno zaposlitev za 75.000 ameriških jeklarskih delavcev, to je število delavcev, ki bi v enakem času producirali enako količino jekla v ameriških tovarnah.

Povprečno se ponesreči smrtno na svojih domovih okoli 27.000 ljudi.

Trgovinsko zблиžanje s Sovjetsko zvezo

SAN CLEMENTE, Calif. — Predsednik Nixon bo ta mesec poslal v Moskvo državnega tajnika za trgovino, da tam izdelajo nov načrt s poplomo novimi pogledi na trgovinske odnose med ZDA in Sovjetsko zvezo. Povod k temu je dala doslej največja trgovinska pogodba o prodaji pšenice Sovjetski zvezi v vrednosti 750 milijonov dolarjev. V razgovorih bodo tudi obravnavali dolgoročne Sovjetske zveze iz druge svetovne vojne.

Načrt za pot ameriškega sekretarja za trgovino v Moskvo je pripravil Henry Kissinger, glavni svetovalec predsednika Nixona, ki namerava popolnoma spremeniti dosednji način trgovskih izmenjav s Sovjetsko zvezo. Trgovinske odnose med ZDA in Sovjetsko zvezo še vedno zelo motijo nepravilni računski Sovjetske zveze od časa druge svetovne vojne. Ameriška vlada je Sovjetski zvezi predložila že zelo zmanjšan račun \$800 milijonov za dobave v drugi svetovni vojski, Sovjeti bi plačali le 300 milijonov dolarjev.

Po pogodbi o dobavi pšenice bo Sovjetska zveza dobila 500 milijonov dolarjev kredita potom Comercial Credit Corporation po rednih 6 1/2% obrestih. Za kredit seveda garantira ameriška vlada. To je prvi slučaj, da je bil Sovjetski zvezi odobren tak kredit. Prejšnje nakupe je Sovjetska zveza plačala v gotovini. Pogodba je raztegnjena na 3 leta. V prvem letu bo Sovjetska zveza nakupila za najmanj 200 milijonov dolarjev različnih vrst zrna po svoji izbiri.

Zavlačevanje šahovskega dvboja

REYKJAVIK, Islandija. — Ameriški šahovski prvak Bobby Fischer je naročil iz New Yorka poseben stol, ker v Reykjaviku niso mogli dobiti nobenega, ki bi bil z njim zadovoljen. Njegov nasprotnik, ruski in svetovni šahovski prvak Boris Spassky si je s svojimi spremljevalci stol natančno ogledal, končno pa rekel, da nima nič proti njemu.

Prva igra za svetovno prvenstvo bi se morala začeti danes, 11. julija. Turnir bo trajal 8 tednov. Vsak teden bosta odigrala po 3 igre. Spassky potrebuje za zmago 12 točk, Fischer pa 12 in pol.

DEMOKRATI V PRECEPU

Muskie in Humphrey odstopila, župan Daley iz Chicaga žaljen, unijski voditelji še proti McGovernu, delegati z večino podpirajo platformo McGovern in so odbili Wallace-ove dopolnilne predloge.

MIAMI BEACH, Fla. — Ko a med temi tudi večina misli, da bo v jeseni zmagal Nixon. Kako je v demokratski stranki moglo priti do tako radikalnega prekreta. Vzroke je treba iskati pri primarnih volitvah. Demokratska stranka je za nominacijo predsedniških kandidatov nudila samo stara, izrabljena politična imena, ki na volilce izpod 30 let niso imela veliko vpliva. Se slabše je bilo, da demokratski kandidati niso mogli razgibati mase demokratskih volilcev, ker so se ljudje naveličali poslušati stalno ponavljanje izrabljenih političnih fraz. V zmedenih časih pričakujejo ljudje močno vodstvo in praktične ideje, kako obvladati notranje in zunanje državne probleme. Demokratski volilci se niso dosti zanimali za primarne volitve.

V to praznino so uskočili dobro organizirani levčarski in radikalni demagogi na veliko zaprepačenje odgovornih voditeljev demokratske stranke. Demokratska konvencija je z novimi ljudmi ubrala svojo pot.

Arafat napoveduje maščevanje

BEIRUT, Libanon. — Izraelci so ugotovili, da je napad plačanih japonskih teroristov, ki so ubili na letališču Tel Aviv 26 potnikov, 79 pa ranili, organiziral voditelj marksističnih palestinskih komandosov Ghasan Kanafin. Nastavili so mu bombo v avto, ki ga je ubila.

Yasir Arafat, vodja palestinskih gverilcev, je izjavil, da se je s tem začela nova doba bojev med gverilci in Izraelom. Rekel je, da mora gverilsko gibanje odgovoriti na ta zločin z udarcem, ki bo pretresel vso izraelsko družbo. "Ker je Izrael prisilil naše borce, da opuste vsa človečanska načela, bomo obratovali s sovražnikom na ta način, ki ga ne pričakuje."

Član izraelske policije v Jeruzalemu je med tem izjavil, da je policija prepričana, da je eksplozivna bomba, ki je ubila gverilskega voditelja v Beirutu, bila v zvezi z načrtom teroristov, da bi prepeljali pakete z bombami, naslovljene na Izraelce. Ghasan Kanafin, ki je postal žrtev bomb, ki so bile namenjene drugim.

Zadnje vesti

CLEVELAND, O. — Ponoči je nastal požar v Golden Age Nursing Home na 928 East 152 St. Zaradi vdihavanja dima je moralo v bolnico 7 ljudi iz starostnega doma. 91 starih ljudi so pravočasno rešili iz poslopja.

CLEVELAND, O. — Po brutalnem umoru Mrs. Rose E. Fraze, 26381 Drakefield Ave., Euclid, in njenega sina, ko so ponoči zločinci vdrl v njihovo hišo, je policija sedaj našla 10 palcev dolg mesarski nož.

SAN CLEMENTE, Calif. — Danes se nameravata sestati predsednik Nixon in sovjetski ambasador Anatoly Dobrynin, da se dokončno dogovorita o gotovih zadevah, ki so ostala pri sestanku v Moskvi še nerešena.

Iz Clevelanda in okolice

Graduirala sta — Na Case Western Reserve univerzi v Clevelandu, Ohio, sta graduirala z odličnim uspehom Mr. Charles Joseph Brinda (iz gospodarstva), njegova žena pa za učiteljico. Oba živita v Columbus, Ohio.

Charles je sin Mrs. Mary in pok. Josepha Brinda, 17108 Woodburg Ave. Odlični študent je član društva Valentin Vodnik ADZ št. 35. Graducija se je vsrila 10. junija 1972. Čestitamo! Iz bolnišnice se je vrnila — Po treh tednih se je vrnila iz bolnišnice in se sedaj zdravi doma Mrs. Rose T. Kožuh, 13116 Astor Ave., Cleveland 44135. Lepo se zahvaljuje za obiske, Kartice, pozdrave in darila.

Pozdrave pošiljata — Iz Dubrovnika pošiljata lepe pozdrave vsem čitateljem AD Joe Kaučnik in Michael Klemečič.

Srebrna poroka — Gospod John in ga. Mary Obat, 15810 Trafalgar Ave., obhajata danes 25. letnico poroke. Prisrčne čestitke!

Seja — Društvo sv. Cecilije št. 37 ADZ ima sejo v četrtek, 13. julija, ob 7.30 zvečer v navadnih prostorih.

Piknik upokojeencev — Danes je piknik Kluba slovenskih upokojeencev v Euclidu. Piknik je na SNPJ farmi, Chardon in Heat Road.

Pogrešane deklice se vrnilo — Včeraj smo poročali, da pogrešajo tri deklice, ki se niso vrnilo od Rock koncerta v nedeljo popoldan. Po tistem hudem nalivu, ki je prekinil koncert, so se deklice zatekle k neki svoji prijateljici in tam ostale čez noč. Staršev seveda niso poklicale, oče je ponoči obvestil policijo, ki jih je iskala, dokler se same niso vrnile.

Ameriški general ubit v Vietnamu

SAIGON, J. Viet. — Brigadni general Richard J. Tallman in trije drugi Amerikanci so bili ubiti, ko je severno-vietnamska artilerija obstreljevala oblegano provincialno glavno mesto An Loc.

Tallman, star 47 let, je bil namestnik komandanta tretje okrožne pomožne komande, ki je operirala v okolici An Loc, 60 milj severno od Saigona. Bil je doma iz Honesdale, Pa., in oče 7 otrok. On je enajsti ameriški general, ki je padel v boju v Vietnamu.

Ostali Amerikanci so bili svetovalci južnovietnamskih sil, ki se bore ob cesti 13 proti An Loc. V Južnem Vietnamu je včeraj 27 ameriških B-52 bombnikov odrglo 700 ton razstreliva na komunistične položaje pri mestu Quang Tri.

Do danes je bilo ubitih 447 komunističnih vojakov v bojih za osvoboditev te severne provincije. Padlo je tudi 36 južnovietnamskih vojakov, 107 pa je bilo ranjenih.

Angleška ladja zadel na mino v Južnem Vietnamu

LONDON, Vel. Brit. — Britanska 10.678-tonska ladja 'London Statesman' je zadel na mino ob obali Južnega Vietnama in je klicala na pomoč.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 132 Weds., July 12, 1972

Meje med brati

"Družina", verski list, katerega izdajajo slovenski škofje, je prinesla v svoji številki od 2. julija uvodnik z naslovom "Mir med brati". Smatramo za prav, da zve za njegovo vsebino tudi naša izseljenska skupnost, saj bo gotovo marsikje pogovor nanesele tudi na to zadevo. Zato ga objavljamo na uvodnem prostoru.

"Mariborska škofija in koprška administratura sta v zadnjih letih večkrat poskušali rešiti cerkveno upravo štirih slovenskih župnij, ki spadajo k SR Sloveniji, v cerkvenem pogledu pa (Razkrižje) v zagrebško nadškofijo, (Gradina, Pregara, Topolovec) pa v reško-puljsko škofijo. Ti poskusi doslej še niso rodili uspeha. Obe strani sta ostali trdni na svojih stališčih. V spor je poseglo tudi jugoslovansko časopisje.

17. maja letos je v Ljubljani zasedal Koordinacijski odbor za urejanje odnosov med samoupravnimi družbo in verskimi skupnostmi pri Republiškem komiteju SZDL. Kot prva točka dnevnega reda je bila razprava o cerkveno-jezikovnem sporu v štirih mejnih župnijah. V zaključnem sporočilu je Koordinacijski odbor poudaril svoj namen, da bo obvestil poleg prizadetih škofov tudi naše veleposlaništvo v Vatikanu ter zahteval ustrezno rešitev.

Takšen način reševanja spora je vzmernil istrske duhovnike. Na sestanku v Pazinu (25. maja letos) so se izrekli zoper priključitev treh istrskih župnij (Gradina, Pregara, Topolovec) h koprski administraturi. Svoje stališče so utemeljevali s trditvijo, da v teh vaseh žive Hrvati, ki so bili leta 1956 krivično priključeni k SR Sloveniji. V teh vaseh je vsa leta ostala kot uradni jezik v cerkvi hrvaščina, v šoli in v javnem življenju pa ljudje govorijo slovensko. Z objavo Promemorije istrskih duhovnikov in Spomenice hrvaških duhovnikov v Istri iz leta 1956 (gre za ponovno objavo), ko so te vasi postale del SR Slovenije, pa so se istrski duhovniki vsaj posredno zavzeli za spremembo sedanjih republiških meja in ponovno priključitev spornih vasi k SR Hrvatski.

Takšne zahteve se nam zde hudo radikalne, dnevno časopisje pa jih je označilo kot zavzemanje političnega stališča. Cordijski vozil bo vsekakor treba rešiti, toda na način, ki je v navadi med brati.

V omenjenih vaseh je prebivalstvo v veliki večini slovensko, čeprav moramo zaradi zgodovinskih okoliščin in mešanja prebivalstva govoriti o nekaterih jezikovnih posebnostih. Takšne posebnosti pa se javljajo na vseh stičiščih med dvema jezikovnima področjema.

Slovenci in Hrvati smo stoletja živeli v tujih državnih tvorbah in zato nismo imeli niti pravice niti priložnosti sami odločati o politični upravi. Meje so se spreminjale v skladu s koristimi posameznih tujih držav. Tako ne moremo določati sedanje meje zgolj na temelju nekaterih zgodovinskih dejstev (Karel Veliki, Benečani, Avstroogrska).

Po drugi svetovni vojski je nastopil trenutek za pravičnejšo določitev meje. To dokazuje tudi poprava meja med Slovenijo in Hrvaško leta 1956. Nerazumljivo bi bilo, da bi se takrat zvezna vlada sama odločila (administrativno) poseči v mejne zadeve, ko za to ne bi bilo stvarne osnove.

Govorjenje o manipulaciji in obljubljanju ugodnejših gospodarskih pogojev je kaj malo prepričljiv dokaz. Sicer pa bi tudi druga stran mogla poiskati podobne dokaze. Lahko bi na primer na ta način razlagali odcepitev nekaterih slovenskih vasi iz okolice Jelšan, katere teže k Reki.

Slovenci ne moremo razumeti, zakaj naj bi naši ljudje, ki v javnem življenju govorijo slovensko, morali v cerkvi uporabljati hrvaški jezik samo zato, ker te župnije cerkveno-pravno spadajo pod hrvaško škofijo. Merilo za to stvari je vendar narod in ne cerkveno-pravna ureditev!

Verjetno se je vsa zadeva poslabšala, ko je dobila politične razsežnosti. Jugoslovanska škofvska konferenca najbrž ni storila vsega, kar bi mogla storiti. Vprašanja, katera zadevajo notranjo ureditev Cerkev v Jugoslaviji, bi pač morali reševati sami, brez pomoči političnih organizmov.

V našem času vse bolj težimo za odpravljanjem političnih meja. Slišati je celo govorice o enotnem evropskem potnem listu in podobnih stvareh. Jugoslavija ima vsaj nekaj možnosti, da ji političnih meja ne bi bilo treba postavljati tako v ospredje. Narodnostne meje pa določa jezik, zato ga moramo spoštovati — tudi kot kristjani."

Končno naj dodamo k vsemu temu še, da je priobčila o tem poročilo tudi "Danica", znani hrvaški tednik v Chicagu, v številki 26 od 28. junija t. l. Pod naslovom "Hrvaški svetočnici traze, da se ispravi s severna granica hrvaške Istre" (Hrvaški duhovniki zahtevajo, da se popravi severna meja hrvaške Istre) poroča o stvari takole:

"Kako in zakaj so bile l. 1956 odtrgane od hrvaške Istre vasi Pregara, Topolovec in Gradina in združene s Slovenijo? To je vprašanje, na katero zahteva hrvaška duhovščina Istre odgovor od državnih oblasti. Kakor hitro se je zgodila ta krivica, je bil vpeljan v šoli teh vasi uradni slovenski jezik, medtem ko je ostal v cerkvi še naprej materinji hrvaški jezik. Razumljivo je, da dobivajo otroci teh vasi pouk iz krščanskega nauka v materinem hrvaškem jeziku. V Ljubljani so sedaj sprožili vprašanje in zahtevajo, naj se uče otroci teh vasi krščanskega nauka v slovenskem jeziku. V Ljubljani ravno tako zahtevajo, da se te vasi odvzame cerkveni skupnosti Pazina in se jih priključi cerkveni skupnosti Koper."

BESEDA IZ NARODA

Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju

Milwaukee, Wis. — MISIJON-SKI PIKNIK, ki se bo vršil dne 23. julija v parku Triglav, se nam naglo bliža. Priprave za to so v polnem teku. Ga. Mici Cof-felt in z njo krog ljudi nosijo glavno skrb, ki je združena s pripravami. Listki za dobitke so že nekaj tednov zunaj med ljudmi. Sezite po njih. Med glavnimi dobitki so: kolo — 26" Boy's Biki; ženska zapestna ura, srebrna garnitura in drugi dobitki.

Piknik se bo pričel ob 12. uri s sv. mašo pri kapeli v parku, kar je posebno ugodno za obiskovalce piknika, da jim ni treba skrbeti, kje bodo tisti dan pri maši. Maševal in pridigal bo misijonar č.g. Karel Wolbang, ki bo za ta dan prišel med nas, da osebno prisostvuje prireditvi. Po maši bo kosilo, za tem pa prosta zabava, razgovori s misijonarjem in žrebanje dobitkov. Rezervirajte si ta dan in pridite. S skupnimi močmi lahko veliko več storimo za potrebe misijonov in jih podpremo.

Ko sem se meseca maja leta 1945 z drugimi vred nahajal v nekem italijanskem begunskem taborišču, so nekega dne mimo nas prikorakali vojaki. Vojne je bilo konec in so se vračali domov. Po vsej verjetnosti so bili ti vojaki Angleži — med njimi je bilo večje število črncev. Ko so nas skozi žično mrežo gledali v tisti revščini, so začeli preko ograje metati na našo stran čokolado in cigarete, — pred vsem črnci — kar me je zelo začudilo. S tem dejanjem so nas vse zelo razveselili in ne bom tega nikoli pozabil. Storili so veliko dobro delo.

Na dan misijonskega piknika se tudi nam nudi prilika, da storimo nekaj podobnega, da tudi mi "vržemo preko ograje" skromen dar, s katerim bomo razveselili nekoga, ki je v revščini in ga ne poznamo.

OBISKI. — Poletje je čas za obiske. K svojemu sinu ing. Ivanu Korošcu je prišel na obisk njegov oče g. Korošec iz Mengša pri Ljubljani. Prijateljeli Ivana so imeli priliko očeta pozdraviti na praznik Neodvisnosti v parku Triglav. G. Korošcu želimo, da bi preživel mnogo lepih uric pri svojem sinu in njegovi družini in tudi med ostalimi Slovenci tukaj. Ni kar tako pri 80 letih podati se na tako dolgo pot. Toda očetovska ljubezen, da vidi svojega sina, premore tudi to. Isti dan smo imeli priliko pozdraviti v našem parku pesnika g. Marjana Jakopiča z družino. Jakopičevi so bili gost Franja Mijača.

Ogledali so si naš park. Vse jim je ugajalo in so pohvalili delo Triglavov. Na obisk k svojemu očetu in mami je odpotoval g. župnik p. Klavdij O. Korn. S svojimi starši se bo srečal na Koroškem. Veselo bo srečanje, slovo pa bo gotovo težko. Tako je pač naše življenje.

Pred kratkim je poteklo 25 let, odkar je položila večne občljube sestra Frančiška Marija Gnader, ki je prof. glasbe na Alverno kolegiju. Za to priliko sta ji starša Frank in Mary pripravila slovesno praznovanje. V soboto, 24. junija, je bila ob polsedmi uri zvečer sv. maša v cerkvi sv. Janeza, nato pa slavnost-

na večerja istotam. Častiti sestri Frančiški Mariji čestitamo k jubileju!

POROKA. — Dne 8. tm. se bosta poročila g. Jože Rifelj, sin Janeza in Zofke, z Michele Kharitout. Mlademu paru želimo na novo skupno pot v življenje vso srečo in božji blagoslov!

Naše vrste se redčijo. V najlepšem mesecu juniju je Bog nenadoma poklical k Sebi zavednega Slovenca Franceta Tisova. Zgrudil se je zadet od kapi v družbi svojih prijateljev Staričevih in žene Anice. Pogreb se je vršil iz župnije sv. Janeza na Gold Spring Rd. Vsem preostalom naše sožalje!

DRUŠTVO TRIGLAV se ob tej priliki prav lepo zahvaljuje vsem našim Slovincem in prijateljem iz Milwaukeeja, Chicaga, Jolietu, Waukeganu in drugod za lep obisk prvega društvenega piknika v mesecu juniju. Bogu pa hvala za lepo vreme. Vabimo vse že sedaj na drugi društveni piknik in športni dan, ki bo 20. avgusta istotam. Pričetek s sv. mašo ob 12. uri. Prijateljski stiki med nami so potrebni in koristni ter nas poživljajo.

F.R.

Doprinos clevelandskih Slovencev

CLEVELAND, O. — Trdo zastojak delo kakih trideset delavcev Slovenian Research Centra v Ameriki narašča v zbirko čudovitih dokumentov o slovenskem doprinosu svetu. Razmeroma majhen narod smo, pa vendar smo dali rektorje Dunaju in Rimu, Innsbrucku in Zuerichu, Kaliforniji in Minnesoti. Dali smo admirale Švedski, Avstriji in Angliji — in zdaj že imamo gradivo za štiri slovenske admirale v Ameriki, narodnost petega pa skušamo ravno te dni verificirati. Dali smo ravnatelje in šefe oddelkov najrazličnejšim ustanovam, kot n. pr. Fizikalnemu inštitutu v Monakovem, graški univerzi, Massachusetts Institute of Technology, državnim univerzi v Columbusu in sloviti Harvard univerzi. Sam dr. von Braun potrjuje, da se je veliko naučil od slovenskega vesoljskega znanstvenika Potočnika-Noordunga in Slovenci trenutno producirajo posebne vrste gumo, hladilne naprave in optične instrumente za ameriški vesoljski program.

Kaj pa Slovenci iz Clevelanda in okolice? So se tudi ti podobno uveljavili kot njihovi doslej našeti bratje drugod? Pravkar smo končali prvi rokopolis za knjigo o clevelandskih Slovincih. Z veseljem tukaj omenimo nekaj drobtinice, saj vemo, da je vsak resničen rodoljub vesel vsakega slovenskega uspeha in podviga.

Imamo morda v Clevelandu kakšno slovensko izumiteljevo? Da, kar lepo število jih je. Vemo, da pri najboljši volji in stotinah poskusov nismo še vsega zbrali, toda kakih petdeset patentiranih izumov imamo Slovenci samo v Clevelandu! Kaj pa Slovenci na vzgojnem področju? Poleg naših župnijskih in sobotnih slovenskih šol imamo Slovenci samo v Clevelandu in okolici nad trideset univerzitetnih profesorjev. Milan Jakšič je bil svojočasno predsednik šolskega odbora za mesto Euclid, Ernest Marvar pa za Richmond

Heights. Henry LaMuth je šolski nadzornik za vso Lake County. Dr. Vera Candon je bila psiholog za clevelandski šolski odbor. John Habat je bil izvoljen za predsednika "Cleveland Regional Council of Science Teachers". Rev. Edvard Pevec je podrektor Borromeo semenišča, Frank Grdina pa bivši upravitelj St. Ignatius High School. Seveda smo tudi ponosni na ustanove Anton Grdina School, Mavec Opportunity School, na svoje urednike žurnalov, odlikovane vzgojitelje, dr. Opaskarja, itd., itd.

Omenjali ste že stvaritve slovenskih arhitektov na Dunaju, v Pragi, Varšavi, Buenos Airesu, Sao Paulo, itd. Kaj pa slovenski arhitekti v Clevelandu? Imamo kaj močnega tudi tu? Rudolf Grosel je priznan graditeljski delaljš, trgovskih in industrijskih kompleksov, kegljišč in stanovanjskih predelov, vključno Euclid Hills Apartments, odlikovanih z vsenarodno nagrado.

Papeš, Drasler, Terlep, Kozel in drugi so se izkazali kot mojstri v arhitekturi in gradbeništvu. Slovenski clevelandski arhitekti so zgradili med drugim največje poboljševalnico v državi Ohio, stadion kentske univerze, kot tudi Kennedyjev stadion v Washingtonu, Eastgate Plaza in Southgate Shopping Center v Clevelandu, poslopje korporacije Chrysler v Detroitu, največji in najmodernejši stadion v Puerto Rico, itd., itd. Gradbene družbe Kapel, Mavec, Demshar in Zelko spadajo med vodilna podjetja te vrste.

Omenjali ste admirale drugod po svetu. Stavim, da nimate slovenskega admirala iz Clevelanda! Joj, ko bi hotel staviti tisoč dolarjev in bi jih lahko dali takoj v tiskovni sklad za to knjigo! Veste, ta zgodba je pa posebno prirčna. Mlademu slovenskemu fantku sta umrla oče in mati. Ostal je sirota brez staršev. Toda dobre šolske sestre pri sv. Vidu so se zavzele zanj in enako se je zavzelo več dobrih slovenskih družin. Majhni Vilko je šel v šole in tam v 1930ih je odrl mornariško akademijo. Tri desetletja pozneje je postal Rear Admiral in poveljnik pomorskih oporišč v New Yorku, Seattlu in drugod. Seveda Vam bomo povedali kaj več o tem admiralu v knjigi o clevelandskih Slovincih in potem spet v našem najobsejnejšem delu o slovenskih uspehih po vsem svetu. Tudi kako njegovo sliko bomo objavili!

Ravno te dni pa razpošiljamo kopije prvega clevelandskega rokopolisa osebam, ki se nam bodo pridružile v odboru za izdajo te knjige. Prav je, da pred tiskom več oseb, ki jim je tako delo pri srcu, pove svoja mnenja, prispeva dodatke ali popravke in tudi sicer kar najbolj sodeluje, da bo skupni sad res nekaj lepega in za vse Slovence koristnega. Slovensko javnost v Clevelandu in okolici pa prosimo, da medtem zbere kar največ lepih slik iz slovenskega življenja in delovanja. Radi bi objavili slike vseh cerkva, narodnih domov, župnikov, konvencij v Clevelandu, urednikov, pevovodij, zborov, glavnih društvenih voditeljev, pisateljev, pesnikov, pa seveda tudi večjih podjetij in podjetnikov, tovarjev in tovarn, pristav, koncertov, oper, telovadec, itd., itd. Podrobnosti bodo objavljene pozneje, že zdaj pa Vas prosimo, da pošlete primerne stare slike in da medtem še marsikaj lepega sproti fotografirate, da bo spomin ohranjen nele v besedi, ampak tudi v slikah. Vsak, ki čuti, da bi lahko pri tem delu kakor koli pomagal v publicističnem odboru ali raznih poddodbirah, ali tudi zgolj z gradivom, nasveti ali drugim delom, naj se nam prosim oglasi na naslov: Edi Gobec, Professor of Sociology and Anthropology, Kent State University, Kent, Ohio, ali pa nas pokliče na 944-7237.

E. G.

In zopet smo doma

CLEVELAND, O. — Lepo in lušno je bilo. S komurkoli sem pred razhodom govoril, vsak je rekel: "Če bom živ, bom drugo leto spet šel."

Naj bo žal vsakomur, ki se za romanje v Lemont iz katerihkoli razlogov ni mogel ali ni maral priglasiti.

Najprej gre hvala Bogu za srečno pot in lepo vreme, potem pa še boglonaj g. J. Petriču, ki je nosil glavno težo in odgovornost tega romanja. Seveda so g. Petriču stali tesno ob strani in mu nudili pomoč še sledeči: g. J. Ovsenik, g. M. Tekavec, gđ. I. Pograjec in gospa N. Zagar. Tudi tem velik boglonaj.

Kot častni, duhovni romar se je letos temu romanju pridružil č.g. J. Varga, župnik pri Sv. Lovrencu. Vsi smo bili njegove navzočnosti veseli. Tudi Vam, g. župnik, naša lepa zahvala.

In zopet ponovim: vedno se mi zdi lepo, kadar med ovce in kozle prisede tudi pastir.

Tako smo sedaj imeli že tretje leto zaporedoma na romanju v Lemont tudi svojega duhovnika. Jaz živim v prepričanju, da se bo za prihodnje leto že zopet vsaj eden odločil, da bo romal z nami. Doli pri Sv. Vidu bo treba drugo leto potrkati na farovška vrata; naj računajo na to.

Dva avtobusa sta vozila clevelandске romarje; v obeh je bilo lepo razpoloženje — v kolikor sem mogel presoditi. V avtobusu z mojo malenkostjo dvestotih funtov, je g. Knez veliko pripomogel k lepšemu razpoloženju s harmoniko. Iz nje je na poti v Lemont stiskal svete pesmi, nazajgrede pa tudi nekaj veselih.

Na glavni romarski dan v nedeljo, 2. julija, je bilo na lemontskem griču romarjev več kakor druga leta, iz Clevelanda pa je bilo zasebnih avtomobilov premalo.

Takole je bilo na našem romanju: Dva avtobusa sta potegnili, eden za drugim ob šestih zjutraj izpred Baragovega doma. Precej sta opletala, da sta prišla na odprto avtocesto, potem sta pa pognala v dir.

G. Tekavec je povzel besedo: "Na romanju smo. Kakor druga leta, tako bomo tudi letos molili najprej angelovo češčenje, pozneje pa še v presledkih vse tri dele rožnega venca.

Nerodno mi je, a priznati moram, da mi molitev res ne gre izpod rok. Jezik mi je migal, da bi predložil na glasovanje, naj se moli en rožni venec na poti tja, eden v Lemontu in trije domov grede. Čutil sem, da je razpoloženje drugih romarjev drugačno, zato sem še pravočasno potegnil svoj jezik nazaj v gol-tanec.

Angelovo češčenje smo letos peli, kmalu nato pa molili prvi del sv. rožnega venca.

Po dveh urah hitre vožnje sta voznika konjiče zaustavila. Vsuli smo se, kakor čebele iz panja ob dobri ajdovi paši, v restavracijo, kjer smo odlagali in spet se zalagali za nadaljno pot. Draveli smo mimo žitnega polja, mimo živinorejskih kmetij. Jaz, revež, sem gledal skozi okno vse to in si nehote obujal spomine na moja mlada leta, ko sem bil tudi še kmetič. Črno-bele krave sem gledal, s posodo pravih mlekaric. In sem razmišljal in primerjal tem kravam moje krave, ki so bile bolj životne, pa manj mlekarice. Mleko so pa imele belo in mastno, sicer ne bi bil ob njem zrastle v takega korenjaka. Prašiči — največ črni — so komaj gazili po premočenem zemljišču. Pri nas doma si je redko naletel na črnuharja. Spomladi so kupili mlade praviške, ki smo jih med letom pogosto omili in v jeseni — če je bilo zdravje — si imel pred očmi prašiča, ki ga je bilo veselje videti. Tle tukaj so pa tako mršavi. Le odkod pridejo v trgovino take gnjati?

Velike jate belih kokoši sem videl. Jajca od teh kokoši menda kar kapljajo, kakor je kapljala deževnica od moje s slamo krite hiše.

Vsa ta kmečka, dvo- in štirinogata žival mi je hodila pred oči, kakor moja stara žlahta, ko pravi g. Tekavec: "Odmolili smo drugi del rožnega venca." Sram in strah me je postalo v moji raztresenosti.

Pri molitvi tretjega dela rožnega venca sem tiščal trepalnice skupaj. Kaj pomaga, tem pa z zaprtimi očmi premišljeval, kako se neki kuharicam kuha gori na Lemontskem griču v romarskem domu.

Od časa do časa smo zapeli kako Marijino pesem, kjer sem bil vsaj malo z mislimi navzoč. Kranjske klobase s kislim zeljem, pa pete litanije — to pa imamo jaz in vsi Kranjci vedno radi.

V Lemontu je bilo res lepo. Najbolj ganljivo, ko smo prepevajoč Marijine pesmi po večerni sv. maši zapuščali kapelico in se razporejali v procesijo s prižganimi svečami. Kogar tak doživeti prizor ne gane, ni iz duše in mesa, je le iz trdega lesa. Naučijes se do siteda svežega zraka in prilike je dosti za obnovo duhovnega življenja.

Milostna podoba Marije Pomagaj v kapelici sredi hiše č. očetov frančiškanov čaka, prijatelj, tudi na tebe. Če čutiš, da se imaš Mariji za kaj zahvaliti, ali jo za pomoč prositi, skleni v svoji notranjosti, da se boš prihodnje leto pridružil našemu romanju.

Hvala vsem, ki ste se romanju odzvali, vsem, ki ste kjerkoli in kadarkoli ob romanju sodelovali in pomagali, da je vse lepo poteklo. Bog bodi res vsem bogat plačnik.

Domov grede smo peli še nabozne pesmice, pa tudi nekaj okroglih smo premleli, da ne bo kdo, ki še ni romal, mislil, da na romanju kislico zvečimo!

Ce sem jaz na romanju res neroden bil, ali tukaj kaj nerodnega zapisal, prosim oprostjenja.

J.P.

Piknik društva "Kras" št. 8 ADZ

"Kam pa v nedeljo — 16. julija?" Veš, kar na piknik društva Kras jo bomo mahnil, ki bo na tistih lepih rekreacijskih prostorih SDZ v Leroyju, Ohio, kjer imajo preskrbljeno za raznovrstna razvedrila in to za stare ali mlade, tako, da se bomo zabavali lahko vsak po svoje po mili volji, kakor se kakšnemu najbolj pričeje. Pravijo, da za lačne in prazne želodec ne bo pozabljeno, ker kuhinjo bo imela v oskrbi naša tajnica z vsem svojim štabom, to je sestra Koba. Da bo tudi hitra in točna pomoč za vsa suha grla, je tudi vse pripravljeno. Ob štirih polodne nam pa prične igрати poznan godba "Veseli Vandrovci", kateri nam bodo igrali take poskočne polke in lepe valčke, da bodo privzdignili pete tudi nam ta starim, kaj še našim ta mladim.

Torej, kakor vidite, kakršnegakoli razvedrila si boste sami počelet, bo na razpolago vsem, enako tudi razna okrepčila. Imeli bi samo eno željo in ta je: da nam bi bili ta dan vremenski bogovi naklonjeni s tem, da nas bi obdarovali z lepim, sončnim poletnim vremenom. Seveda v slučaju dežja se nam vseeno ne sme pokvariti dan medsebojnih srečanj, ker za tak slučaj imamo tako velik prostor, da lahko sprejmemo pod streho nekaj stotin občinstva.

Zatorej toplo apeliram na vse naše člane, kot tudi na člane drugih bratskih društev in ostalih občinstvo, da v nedeljo, 16. julija, posetite piknik društva Kras, v enakih slučajih vam bo pa članstvo našega društva uslugo vrnilo. Na svidenje!

Joško Jerkič, preds.

F. S. FINZGAR:

Življenje in smrt Mohorjeve knjige

Cim bolj so se pa veselile moje sopotnice, tem bolj je skrbelo mene. Popraševala sem, če kaj vedo o Zalazu in o njegovih prebivalcih. "Nič, nič," so odgovarjale vse hkrati. Obšla me je tolika skrb in bridkost, da sem obmolnila. Nemo sem čakala svoje usode.

Temačnega večera zaškrlipljejo vrata pri vozu, nekdo pa zakriči ime postaje: "Bukova dolina."

"Tukaj smo," povzamejo vse hkrati. Jaz sem pa bridko vzdihnila. Ali v tem hipu nas je že pograbil grozna roka in nas neusmiljeno treščila z voza — v sneg. Spreletelo nas je po vseh udih in čutila sem, kako je lezla mrzla snežnica skozi ovoj do mene. Sreča zame, da se je takoj zopet pojavila tista močna roka in nas odnesla iz snega v mrzlo, pa vsaj suho barako. Da se ni to zgodilo, bila bi se prehladila od moče in umrla, preden sem nastopila trnovo pot v Zalaz in v še bolj trnovo življenje tamkaj.

In danes, ko ležim tukaj kot na pot živa podrtina, obžalujem, da se nisem tedaj prehladila na smrt. Zakaj bolje bi bilo umreti, kakor pa živeti tako življenje.

V leseni baraki na postaji smo ležale deset dni. Obdajal nas je tako prisrčen dolčas, da je nazadnje obmolnila največja navihanka in smo brez besede prislušskale curljanju snežnice, ki se je leno cedila v žlebove.

Deseti dan se pa odpre lemna jeca mrzle barake in sedle smo na slamo na reven voziček. Nerodno se je skobalil na voz brat dedec, brez pomisleka pritisnil svojo koščeno pezo na nas in pognal.

Ta voznja! Še danes se mi zvrli v glavi. Slo je gor in šlo je dol. Voz je odkakoval po grudastih kolesnicah, gugal se na levo in na desno, da smo jecale in se zaletavale druga v drugo kakor omotične. Voznik nad nami je pa neprenehoma kričal. Zmerjal je suhega konja tako pregrešno, da se mi je zavdigoval zloč. Dobro je bilo to, da se uboga žival ni čisto nič zmenila za ljubezen svojega gospodarja. Še udarci ji niso šli do srca, kvečjemu do osmukane repa, s katerim je tu in tam hotela zganiti, pa si je premislila.

Na pol mrtve smo se priretale že večer pred župnišče gospoda Janeza. Bivanje v župnišču je edini veseli žarek mojega življenja.

Sprejela nas je gorka, veselo razsvetljena hištrna. Vsako posebej je vzel gospod Janez iz zavoja, jo rahlo pobožal in ji odkazal dostojno mesto. Njegovo lice je bilo polno veselja in spoštovanja. Ko je odbral šest tovarišic zase in jih odnesel s klopi na mizo, nismo mogle ostale zatajiti zavisti, ki se nam je sunkoma porodila v srcih.

Ko je priropotala v sobo debelušna Marijana, ji je pomolil gospod Janez vezano knjigo.

"Na, sestra, ta bo zate!" Odprla je "Domačega vrtnarja" in se takoj zatopila v branje. Na rejenem obrazu smo videle veliko zanimanja.

In takisto se je zatopil v knjige gospod Janez. Me smo jim pa zavdale lepo družbo in spoštovanje ter vzdihovale: "Kaj bo z nami?"

Prihodnja dva dneva so prihajali dečki in deklice v župnišče. Dolga klop se je praznila, poslovala sem se od zadnjih — in obsedela sama s petimi tovarišicami na klopi. Tisto noč sem slabo počivala. Toda ne zato, ker se mi je slabo godilo, ampak zato, ker sem se bala, da bi me

drugi dan ne pograbil umazan fant in me odnesel iz prijetnega bivališča.

In zgodilo se je. Moj strah ni bil prazen. Gospod Janez je prignal Trtarjevega iz šole. Deček je nastavljal velik cekar in utočila sem v temni odprtini.

Tik ob meni se je na široko zarežal razcefran Abecednik.

"Kako si gosposka!" me je zafkrnil. "Le počakaj, v Zalazu ti preženejo gosposčino. Ne boš se šopirila! Poglej mene! Misliš, da nisem prišel gosposki iz mesta? Še bolj kot ti. V štirinajstih dneh sem bil pa razmahnan in razcapan kakor vsi v Zalazu." In Abecednik se je zopet zarežal.

"I, kako si pa ukrenil, da si tak?" sem ga vprašala boječe ter se odmaknila od njegovih posvaljkanih platnic, da bi se ne umazala.

"Kako si neumna, avša gosposka! Ti misliš, da so knjige v Zalazu za to, da jih ljudje bero in da se otroci uče? Kaj še! Moj poglavitni opravke je ta, da sem glavno orožje v šolarskih vojskah in pretepih. Po vseh glavah sem že lomстил, v glavo pa iz mene še ni prišla živemu človeku nobena črkica. Tudi doma v hiši sem za samo ljubo zdrážbo. Ko pride fant iz šole, me trešči za peč, name namečejo cunj in iz njimi jo redno prijadram pod peč ali pod klop, v kamro, pod posteljo — tudi v hlev me je že zaneslo. Ko je treba v šolo, me pa ni. Tedaj nastane zaradi mene boj in krik in jok. Posledica je ta, da nosi fant rdeča ušesa, on in ona se pa spreta. Vidiš, gosposkična, to je zalaško književno življenje!"

Bridko sem vzdihnila, Abecednik se je pa vnovič zarežal. V istem hipu sem začula krik in vik. Na cekar je nekaj udarilo. "Čmok," je reklo. "Se že dajejo! Zbogom tvoje lepo krilce!"

Abecednik se je veselil, meni so pa solze lezle v oči. "Kaj pa je?" pobaram. In zopet je reklo "čmok", pa ne na cekar. Nekam drugam.

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Vabilo na sejo društva "Naša zvezda"

Dramatsko društvo Naša zvezda v Euclidu, O., sporoča vsem članom in članicam, da bo prihodnja seja društva v četrtek, 13. julija, točno ob 6. uri zvečer v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Pridite vsi, saj naša želja je, da bi čimveč članov prihajalo na sejo. Na ta način bi bilo naše delo bolj uspešno.

Na seji v maju smo sklenili, da bo seja 13. julija bolj kratka, da bomo lahko imeli po seji malo zabave. Na njo vabimo tudi prijatelje iz okolice, da nas

obiščejo. Po seji bo prosta zabava. Za žejne in lačne bo tudi poskrbljeno. Tudi malo muzike bo, da se bomo lahko zavrteli. Po naših sejah vselej pojemo kakor slavčki in tudi na tej seji bomo prepevali.

Torej še enkrat vabimo vse, pridite in pripeljite vaše prijatelje. Čim več nas bo, tem lepše se bomo imeli.

Lep pozdrav vsem

Josie Mihalich

Tudi vprašanje

Na obrazcu diagnostične klinike v Wiesbadenu je tudi naslednje vprašanje: "Ali se vam zdi, da vas radio ali televizija osebno ogroža?"

Gerkmanova se zahvaljuje

Prav lepo se zahvaljujeva družini Kuharjevi za sprejem, postrežbo in stanovanje. Tudi Slemčevim in Osenarjevim prav lep boglonaj za prijazen sprejem in postrežbo.

Vsem lemontskim romarjem se tudi zahvaljujeva za dobro voljo med romanjem. Prav dobra sta bila g. Ovsenik, ki je skrbel za humor, g. duhovnik pa za duševni blagor romarjev. Posebno se zahvaljujem g. Klezinu in bratu njegove žene, ki sta naju spremlila prav do hiše Kuharjevih.

Peter in Marija Gerkman

Zavelišče škofa Rožmana v Buenos Airesu

CLEVELAND, O. — Na pobudo Rev. Franceta Gabra prireja ZDSPB Tabor piknik dne 23. julija 1972 na Slovenski pristani v korist zavetišča.

Zaradi vedno večjih potreb med slovenskimi rojaki se je vzbudila pred tremi leti v Argentini zamisel za zavetišče, ki se je kmalu uresničila tudi v delu. Najprej so nakupili zemljišče koncem leta 1969. Kljub težavam zaradi delnega razumevanja glede odplačevanja zemljišča se je takoj mislilo na načrt za gradnjo, ker sedanja "week-end" hiša more kvečjemu služiti za upravo. Te misli pa niso bile brezpomembne in se je začelo z gradnjo nove stavbe meseca avgusta 1971. Koncem januarja 1972 je bilo cementno ogrodje pritrčija v obsegu 385 kv. m končano. Dosedanji izdatki pri gradnji so v glavnem kriti in se bo z delom lahko nadaljevalo z dobro voljo in s prispevki vseh slovenskih rojakov po svetu.

Ameriški slovenski rojaki! Podprimo delo za gradnjo zavetišča škofa Rožmana v Argentini. Pomagajmo zgraditi našim potrebnim Slovincem primeren dom in domače ognjišče, ki ga človek tako pogreša, posebno, če ga nadleguje bolezen in zapuščanost.

Zveza DSPB Tabor vabi v ta namen vse rojake iz Clevelanda in Kanade, da z udeležbo na pikniku podpre tako potrebno ustanovo v pomoč slovenskim bolnim domobrancem in vsem potrebnim Slovincem v tujini, ki potrebujejo naše pomoči in tolažbe.

Odbor ZDSPB "Tabor"

Realist

Mali oglas v francoskem listu, ki objavlja predvsem poročne ponudbe: "Kmet, 35 let, želi spoznati dekle enake starosti, ki ima traktor. Prosim, pošljite sliko traktorja..."

MALI OGLASI

STANOVANJE IŠČE

Starejši, miren moški išče več sobno stanovanje v pritličju, najrajši v okolici sv. Vida. Kličite od 5 do 6 ure zvečer 391-7106 (12,13,14 jul)

Pozor!

Barvanje hiš zunaj in znotraj. Kličite vsak čas. 361-7946

(141)

MALI OGLASI

Dvojica dobi delo

Mož in žena za čiščenje in oskrbniška opravila v Willowick, O. Morata imeti skušnjo in transportacijo. Kličite 951-3300

(133)

Kupim hišo

Kupim enodružinsko 7-sobno hišo z aluminijasto oblogo, od E. 60 do E. 71 St. Kličite 432-0176

—(134)

V najem

Sedem-sobna hiša na 6404 Orton Ct. Ključ pri sosedih. Kličite 382-5824

—(132)

Stanovanje se odda

Tri opremljene lepe sobe se odda v okolici Sv. Vida. Kličite 481-6072 ali 531-2414.

(134)

Naprodaj

hiša za dve družini na 1274 Norwood Rd. Nova garaža z blokam. Kličite 391-6523.

(134)

V najem

Stiri sobe se oddajo med Waterloo in Grovewood dvojici srednje starosti. Kličite 531-2486

(133)

V najem

Na novo dekorirane neopremljene 5 sob in kopalnica, zgoraj, na 1258 Norwood Rd. Kličite 881-8288 ali 729-7559.

—(132)

Posestvo za dohodek

V sredi slovenske naselbine v Maple Heights je naprodaj 3-družinska hiša. Eno stanovanje ima 3 spalnice, stanovanjsko sobo, jedilnico, kuhinjo in kopalnico, drugo ima stanovanjsko sobo, jedilnico, kuhinjo in kopalnico, tretje ima stanovanjsko sobo, kombinacijo kuhinje in kopalnice. Kličite Ed Yemec.

SMYTHE CRAMER CO.

247-8904

41 N. Main St.

Chagrin Falls, Ohio 44022

(134)

V najem

Oddamo 4-sobno stanovanje zgoraj odraslim v Collinwoodu. Blizu Marije Vnebovzete. Kličite MU 1-3729

(133)

Hiša naprodaj

Prodamo 8-sobno hišo v zelo dobrem stanju. Se lahko takoj vselite. Kličite 431-8609.

(134)

Lastnik prodaja

Dvodružinska hiša je naprodaj, 7 sob spodaj, 6 sob zgoraj, dvojna garaža, velik lot. Nič agentov. Oglasite po 3:30 pop. na 18711 Neff Rd.

—(138)

V najem

Tri neopremljene čiste sobe s kopalnico zgoraj se oddajo v najem eni osebi, moškemu ali ženski na 1153 E. 61 St.

Kličite 361-1933 po 2. uri

—(134)

Naprodaj v Euclid

Zidana hiša, dve spalnici, prostor za razširjenje zgoraj, klet, 2½ garaža.

GEORGE KNAUS Real Estate
819 E. 185 St. 481-9300

(134)

Lastnik prodaja

dobro 2-družinsko hišo na 1263 E. 67 St., vsa podkletena, 2 plinska furneza, 4 garaže, velik vrt. Ugodna cena. Kličite do 8. ure zvečer 881-2195 in vprašajte za Tonija.

(141)

Hiša naprodaj

4-družinska hiša v fari sv. Vida, 5 sob in furnez vsako stanovanje, velik lot.

Kličite 391-8572

—(134)

Stanovanje iščemo

za dve osebi, z 2 spalnicami v bližini E. 185 St. Kličite po 6. uri zvečer 881-3395.

(134)

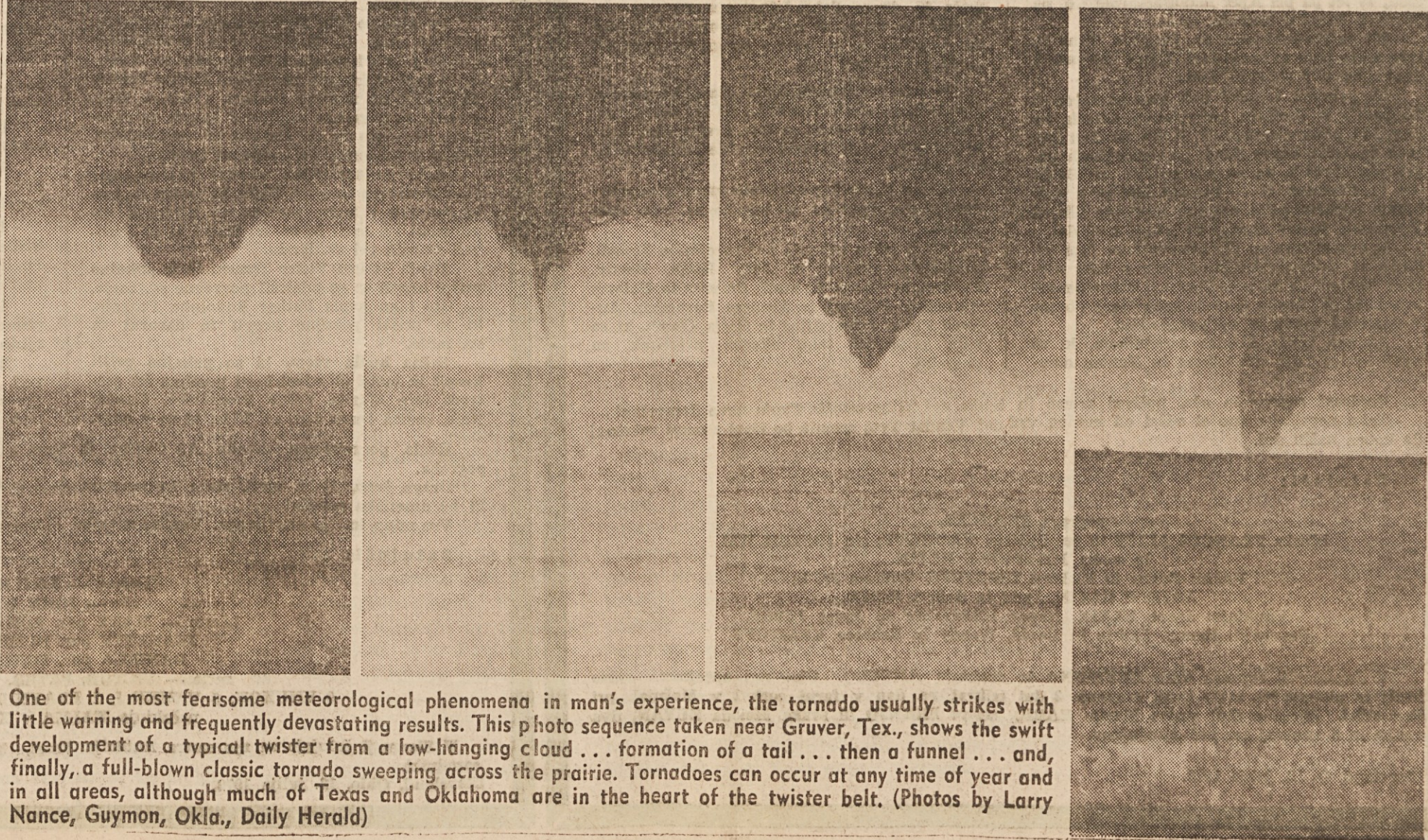
ljube crke

Od ljubitelja piva do ljubitelja piva

THE STROH BREWERY COMPANY, DETROIT, MICHIGAN 48226

The Anatomy of a Tornado

One of the most fearsome meteorological phenomena in man's experience, the tornado usually strikes with little warning and frequently devastating results. This photo sequence taken near Gruver, Tex., shows the swift development of a typical twister from a low-hanging cloud . . . formation of a tail . . . then a funnel . . . and, finally, a full-blown classic tornado sweeping across the prairie. Tornadoes can occur at any time of year and in all areas, although much of Texas and Oklahoma are in the heart of the twister belt. (Photos by Larry Nance, Guymon, Okla., Daily Herald)

IVAN PREGELJ:

Magister Anton

ZGODOVINSKI ROMAN

"In s tvojim duhom!"

Duhovni je molil zadnje tiho molitev.

"Ite, missa est," se je nato okrenil.

"Deo gratias," je domolil strežnik in se poglobil v skrivnostno besedo Janezovega evangelija, da je bila v začetku beseda, da je bila pri Bogu in da je bila Bog...

Duhovnik je vzel kelih, prišel na stopnico in pokleknil ob strežniku.

"Za verne duše. Oče naš, ki si v nebesih," je molil. Strežnik je molil za njim.

"Na čast vsem svetnikom in svetnicam božjim..." je še molil duhovnik in strežnik mu je odgovarjal z molitvijo.

"Za svetega Očeta v Rimu, za prevzvišenega gospoda škofa Vrbana, za vse verne in zveste služabnike svete Cerkve. Oče naš... kakor v nebesih, tako na zemlji."

"Daj nam danes naš vsakdanji kruh... temuč reši nas hudega."

"Slava Bogu Očetu in Sinu in svetemu Duhu."

"Kakor je bilo v začetku in je zdaj in bo vekomaj. Amen."

Magister je podal vikarju pokrivalo. Ko je duhovnik stegnil roko, mu jo je strežnik poljubil.

"Benedictus — pax tecum!"

Mir s teboj! je voščil duhovnik.

Nato sta sedela pri zajtrku in vikar se je začudil in vzkliknil:

"Človek! Surge jam, saj mi z odprtimi očmi pri mizi spiš!"

Kaj nevljudno in robato je nato zahteval, naj magister gre in leže. Vikar sam pa je stopil v kuhinjo k svoji služkinji Mici in dejal:

"Če nismo glede volka v hlevu kaj prida svetovati znali! Morda bomo zdaj bolj pametno govorili. Kako dolgo pa smo že na Krasu?"

"Trideset let, čenda, o svetem Mešelu," je odgovorila žena.

"In nove maše v Stanjelu še nismo doživeli? Ha?"

"Ali sem jaz kriva, da je nisem?", je vprašala zadirčno žena.

"Strpi se," je menil pogovarjaje jo vikar; "če je nisi, jo pa še boš."

Ženica je oživela kar otroško: "Gospod, ali Tone? Gospod, potem pa kar nov plašč delati dajte. Pa drag, pa zelen, pa s

samim zlatom naj bo pretkan! Hranila sem."

"Zato pa sem ti povedal, da boš vesela, kakor nisi niti za svoj god," je menil vikar. Potem pa je rekel uradno:

"Zdaj pa mi daj mir. Grem, da napišem prečistitemu škofu pismo. Škofu, razumeš! To niso mačje solze."

"Pa ga pozdravite še v mojem imenu," je menila neskromno Mica. Vikar ni ne obljubil ne odklonil. Sam pri sebi je mrmral:

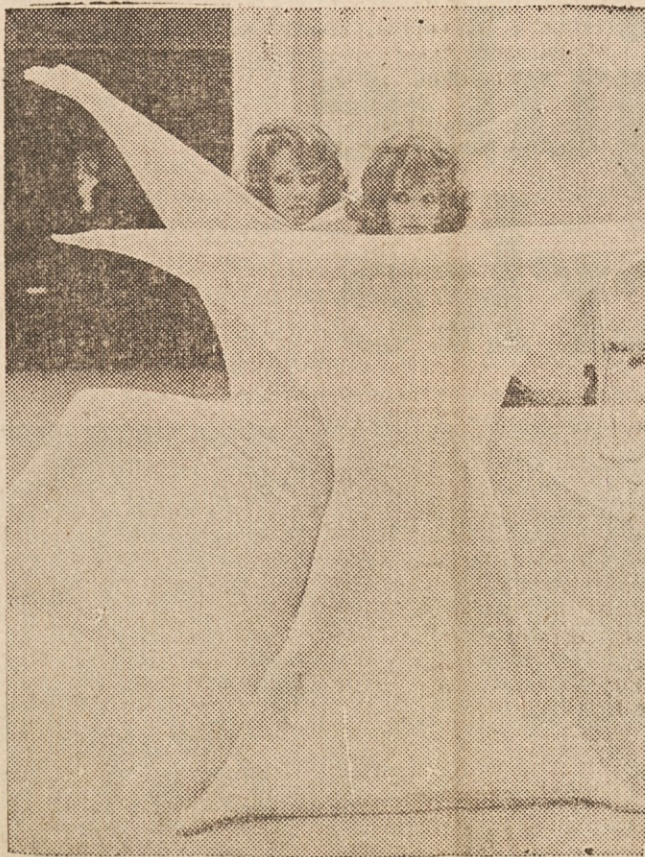
"Tolminci, padli so iz koša hudiču neki! Le kdo naj jih ume! Pa ta Mica, Judita betulijska ni, a takšna je le, da je ena sama na svetu!"

Sel je, se zaprl, poiskal pisalnega orodja in začel pisati škofu. Po svoje, slovesno in nabrekli je beležil, kakor mu je prišlo na um in iz srca: "Testor — potrjujem!" Da se je magister Anton zgledal pri njem in da sta vse potrebno uredila glede gojencev, ki jih misli škof šolati, o čemer da bo na koncu svojega pisma obvestil prevzvišenega. Prvo da mora spregovoriti o imenovanem Antonu samem, kaj je bil, kdo je in kakšen. "Ecce Antdnius Antonii, homo simplex sobrius sincerusque... moj prvi varovanec in Tvoj zadnji in gotovo najbolj zvesti famulus... priporočim Ti ga..." Od vrstice do vrstice je rastele vikarjev opis, cvetel bohotno v očetovsko ohlapni hvali in se deloma razživljal v govorniško živo kretljivo:

"Boš vprašal, Prečastiti, če je dovolj učen? Preizkusi ga! Utegnil boš spoznati, da celo Tebe v hrepenenju vedeti vse, presega, da o sebi niti ne govori, četudi ne zna prodati, kakor ve. In da-li ni prevzet, vprašuješ, Prečastiti, kakor so docti — učeni? Hočeš, da pričam? Pričam in prisegam! Nobena ovca, Bog me, ni pohlevenjša. Verjel boš, če Ti priobčim, da je pravi živi kajfež. Samo za v cerkev, za drugam nikamor nikar. Tri dni bi moral sicer pisati, kaj je vse doživel. Prav je! Pozna svet in ne vihra kot ljudje v mladih letih. In če Ti ga toplo priporočam, da ga posveti in mu nakloni redove, glej, saj je skoraj vse nižje že zaslužil. Strigel ga nisem na tonzuro, a dokler je bil mlajši, sem mu marsikdaj marsikak čop las potegnil iz glave. Osti-

jarij ali ključar mi je bil sedem let. Prav toliko časa je sveče prižgal in pri maši stregel. Dobro in pobožno! Zato mu ne krati lektorata ne — exorcistae novo — knjige zakletev, kakor je tudi prav gotovo vreden, da ga posvetiš za diakona in mašnika, kar pristrčno sam želi in bo tudi sam prosil, in imam jaz, v mašništvu osiveli Tvoj služabni in ponižni podani, le še eno željo; da bi namreč temu novemu mašniku, imenovanemu Antonu, dovolil, da pride po mašniškem posvečenju v Stanjelo novo mašo pet in po postavi, kakor je pisano: Ad presbyteratum vero ordinati et reliqua... še tri naslednje molit, ki so maša svetega Duha, maša blažene Device, de beata, za vse verne duše in še za Tebe, ki mu boš posvečenje dal."

Tako je napisal vikar, ko so

"PLES V VREČAH" — Tako imenujeta svoj pevsko-plesni program Alice in Ellen Kessler iz Zahodne Nemčije. Z njim sta nedavno nastopili v Rimu na televiziji. Slika kaže prizor iz tega programa.

1896

1972

Naznanilo in zahvala

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem bridko vest, da nas je za vedno zapustil naš srčno ljubljeni soprog, oče, prastari oče in tast,

Joseph F. Klein (Kleindienst)

Po 6-tedenski bolezni v Euclid General bolnišnici je smrtna senca obledela njegovo srce in so ga nebeški serafini ponesli v večno domovino dne 8. junija 1972. leta.

Dragi pokojnik se je rodil 24. avgusta 1896 v vasi Gorica, fara Mošnje pri Radovljici na Gorenjskem.

V Cleveland je prišel leta 1913, delal več let pri H. P. American Steel Co. na East 40 cesti, 40 let pa pri Ajax Manufacturing Co. na Chardon Road v Euclidu, Ohio.

Bil je 50-letni član dr. Carniola Tent št. 1288 Maccabees in sedaj član Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu, Ohio.

Na privatni žalostni poti smo ga spremili 10. junija iz Mullally pogrebnega zavoda na East 156. cesti v cerkev sv. Križa na East 200. cesti in Lake Shore Blvd. po opravljenih pogrebnih obredih, pa na pokopališče All Souls, sec. 18, Chardon, O. — Položili smo ga k zadnjemu počitku poleg njegove ljubljene hčerke Josephine, katere izgube ni nikoli prebolel.

Zahvaljujemo se č. duhovnikom fare sv. Križa za obiske, tolažilne besede v toku njegove bolezni in za podelitev sv. zakramentov v bolnišnici. Ravno tako za opravljene obrede v pogrebni kapeli in na pokopališču.

Iskrena hvala dragim sorodnikom, ki so nosili krsto, dalje uradnikom in članom ome-

njenih društev, za čitanje poslovnih obredov in za v srca segajoče zadnje besede v tolažbo naše žalosti. Hvaležni smo vsem Sorodnikom in sošolcem, ki so se poslovlili od pokojnika v pogrebni kapeli; vsem, ki so darovali za sv. maše in druge dobrodelne namene namesto vencev, in vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago in ga tako z ljubeznijo spremili na njegovi zadnji poti.

Iz srca se zahvaljujemo vsem, ki ste mu lajšali dolge ure v bolnišnici, ki ste mu poslali toliko voščilnih kart za čim prejše okrevanje in sedaj pa nam izrazili sožalje besede ustno ali pismeno.

Hvala Mullally pogrebni zavodu za vzorno vodstvo pogreba in tolažbo za časa naše žalosti.

Mojo srčno zahvalo naj sprejmejo Joseph, Josephine, Jeanne in Joey Klein, Benny, Frances in Nanny Kristoff, Frances in Dolores Berneth, Edward in Frances Berneth, Antonia Prele, John, Alice in Carla Chech, ki so nam pripravili tako okusen prigrizek po pogrebu.

Predragi soprog in oče, počivaj mirno in lahka naj Ti bo zemlja Tvoje nove domovine! Tako nepričakovano si odšel od nas za vedno! Vendar Tvoj spomin bo živel z nami vekomaj do konca naših dni.

Žalujemo:

soproga FRANCES,
hčerka FRANCES ALICE in zet BENNY KRISTOFF; sin JOSEPH WM.
in snaha JOSEPHINE KLEIN.

Vnučki: Benny in Richard KRISTOFF, William Jr. in
JOSEPH KLEIN, Jaski in Robert JERSE.

Vnučkinje: Jeane KLEIN, Nancy KRISTOFF in Janet JERSE.
Pravnuki: Benny, Laurie in David, Wendy in Rebecca KRISTOFF

V Jugoslaviji zapušča brata SEVERINA in svakinjo ANGELO. Oba naj sprejmeta srčno hvala za plačano sv. mašo in za zvonjenje 2 dni trikrat na dan v farni cerkvi v Mošnjah pri Radovljici. Zapušča tudi sestro Marijo RABIČ, sestro FRANJO in svaka Metoda ZUPAN, dva vnuka in 5 vnukinj ter več sorodnikov.

Cleveland, O. 12. julija 1972.

SODOBNA MODA V ZSSR — V Talinu, glavnem mestu SR Estonije, je bila na nedavni modni reviji tudi tale "počitniška" obleka.

ga zmotili. Grajski je bil namreč poslal ponj. V naglici je vikar pismo zapečatil in se odpravil v grad.

Z gospodom Krištofom sta si bila prijateljska, neprisiljeno družabna. Kakor sosed k sosedu je stopil vikar k graščaku po domače.

"Saj se mladiš," je pozdravil Kobencelj in segel duhovnemu v roko.

"Posnemam tebe," je odvrnil vikar. "Bog ve, da se boš še ženil, če ovdoviš."

"Ali meniš, da bi se?" se je smejal graščak. "Koliko jih imaš ti?"

"Eno manj sedemdeset."

"Pol leta sem le starejši," je

menil Kobencelj in vprašal: "Utegneš? Saj ti nisem morda brevirja ukradel?"

"Zato pa sem vikar, da me kličeš, ko je treba," je odgovoril duhovni.

"Treba je bilo," je dejal resno graščak in povabil vikarja, naj sede. Nato mu je začel pripovedovati, kaj je sklenil glede svojega sina Ivana in da je napisal škofu pismo. Materi seveda da ni po volji, da bi ji odšel sin že tako mlad po svetu, češ, da je šibkega zdravja. Pa to so ženske muhe. Otrok je, kakor gre in ima svoja leta.

Vikar je vse potrdil in hvalil svojega dotedanjega gojenca grofiča Ivana, da je darovit.

Vedel je tudi povedati, da so sole skoraj po vsem svetu žalostno nazadovale in da prepadajo. Boljšim rokam da graščak svojega veliko obetajočega sinu ne more izročiti, kot prijatelju škofu, ki je tudi z najvišjimi in dvoru znan, kar vse utegne tudi njegovim gojencem še k pridružit.

Da mu za pokroviteljstvo ni, po zaslugi naj dobi, kdor zna, je menil Kobencelj, a mu je le prišlo, ko je čul takisto; dal je pozvati svojo ženo. Povedal ji je hladno, a kot svojo nespremenljivo voljo, da ji bo vzel sina in ga prepustil škofu v odgojvanje. Molče je žena prikimala.

(Dalje prihodnjič)

UPANJE DEMOKRATOV? — Kljub ponovnim izjavam, da se ne zanima za nobeno kandidacijo letos, ostane ime sen. Edwarda Kennedyja najpogostejše omenjeno v zvezi s kandidacijo za podpredsednika na listi McGoverna.

1896

1972

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je 7. junija 1972, previdena s sv. zakramenti, umrla v Woman's General Hospital naša ljubljena soproga, mati, stara in prastara mati, tašča in sestra,

MARY LOKAR

(roj. LEVSTIK)

Rojena je bila v Travniku, Loški potok v Sloveniji, 27. februarja 1896. leta, odkoder je prišla v Ameriko.

Pogreb je bil 10. junija 1972 iz pogrebnege zavoda A. Grdina & Sons v cerkev Marije Večne Pomočnice na Neff Roadu, kjer je pogrebno sv. mašo daroval Father Joseph Angelitis. Potem pa smo pokojno prepeljali na pokopališče All Souls in jo tam položili k večnemu počitku.

Pokojna je bila članica društva Naprej št. 5 SNPJ, podr. št. 25 SZZ, kluba upokojencev v Euclid in Oltarnemu društvu fare sv. Vida.

S tem se iskreno zahvalimo Father Joseph Angelitisu za molitve rožnega venca v pogrebu, za pogrebne molitve v kapeli, za darovano sv. mašo in za molitve na pokopališču, kamor jo je spremil k večnemu počitku.

Našo najiskrenejšo zahvalo naj sprejme č. duhovščina fare sv. Križa in sestre te fare za molitve v pogrebu, zavodu, za udeležbo pri pogrebnih sv. maši in za sv. maše, ki so darovali za njih pri sv. Križu.

Hvala Fathru Victor Tomcu, ki je pokojno prišel kropiti in se udeležil pogrebne sv. maše. — Isto tako hvala Father Rudolphu Praznik, ki je prišel pokojno kropiti in daroval za sv. mašo.

Srčna hvala vsem, ki so pokojno prišli kropiti in moliti ob njeni krsti posebno še: sestram fare Marije Večne Pomočnice, članom Najs. Imena Jezus fare sv. Vida, ki so v pogrebu.

Hvala pogrebni zavodu A. Grdina & Sons za tako dobro postrežbo in lepo vodstvo pogreba.

Draga žena, ljuba mati, stara in prastara mati tašča in sestra, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška zemlja!

Vse mine, kar je umrljivega. Vendar spomini ostanejo večni in živijo iz roda v rod!

Žalujemo:

soprog — JOHN
sin — JOHN W.

hčere: — MARY por. SCHWERTNER,
JEANETTE por. RUMINSKI
DANIELA por. SCHULTZ

zette: — VICTOR, PETER, ARTHUR

6 VNUKOV, 5 VNUKINJ, 1 PRAVNUK, 1 PRAVNUKINJA
nečakinja MALKI v Kanadi

V Sloveniji žalujejo za njo sestra Antonija Vesel, brat Karol Levstik in mnogi ostali sorodniki.
Cleveland, Ohio, 12. julija 1972.